

ת"פ (ירושלים) 13598-05-23 - מדינת ישראל נ' יששכר בן עטיה

ת"פ (ירושלים) 13598-05-23 - מדינת ישראל נ' יששכר בן עטיה ואח'מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 13598-05-23

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

1. יששכר בן עטיה

2. נאור הורביץ

ע"י ב"כ עו"ד ויקי שמואל

3. שמעון אבוטבול - עניינו הסתיים

בית המשפט המחוזי בירושלים

[06.04.2025]

כבוד השופטת חנה מרים לומפ

ע"י ב"כ עו"ד אמיר דראושה

גזר דין - נאשם 2

רקע

1. נאשם 2 נאור הורביץ (להלן: "הנאשם") ביחד עם יתר הנאשמים, הורשע על פי הודאתו בעקבות הסדר טיעון

בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים,

תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

2. במסגרת הסדר הטיעון, לא הייתה הסכמה לעניין העונש. לצד זאת, הוסכם כי כל הרכוש אשר מפורט בכתב

האישום המתוקן יחולט. עוד במסגרת הסדר הטיעון, הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, למעט בעובדות

"נטו בשווי כ-14 מיליון ₪", המיוחסות לשווי הסמים שגידלו, ואשר לגביהן הוסכם כי הצדדים יביאו ראיות במסגרת

הטיעונים לעונש. יצוין, כי בעניין שווי הסמים טענו ב"כ כל הנאשמים בעת הטיעונים לעונש שנשמעו בעניינו של נאשם

3, והוסכם כי סוגיה זו תוכרע בגדרי גזר דינו. שם נקבע בהקשר זה, כי הגם שלא ניתן לקבוע את שווי המדויק של

הסמים שנתפסו, ניתן להעריך בביטחון כי מדובר בשווי של מיליוני שקלים.

3. ביום 26.11.24 ניתן גזר דינו של נאשם 3, אשר בעניינו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-54 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נאשם 3 צירף להליך תיק נוסף בעבירה של החזקת סכין, ונגזר עליו עונש כולל של 25 חודשי מאסר בפועל, ובסך הכל עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, לאחר הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהופעל חציו בחופף וחציו במצטבר. כמו כן, הוטל עליו מאסר על תנאי והרכוש המבוקש חולט. המאשימה הגישה ערעור על קולת העונש, וביום 3.3.25, בהסכמת הצדדים, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש, בכך שהוסיף רכיב ענישה של קנס בסך של 100,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו (ע"פ 27612-01-25), יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בעליה של "חוות יריחו" אשר ממוקמת על שטח שהוא שוכר מקיבוץ נערן בבקעת הירדן (להלן: "החוה"). מספר חודשים עובר להגשת כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, החליטו הנאשמים, יחד עם אחרים, להקים מתחת לאדמת החוה מעבדת הידרו לגידול סם מסוכן מסוג קנביס (להלן: "המעבדה"). לצורך כך, השקיעו הנאשמים והאחרים מיליוני שקלים, חפרו מתחת לאדמת החוה, יצקו בטון והקימו מעבדה המורכבת משמונה חדרים. שלושה חדרים היו מלאים בשתילי קנביס, בחדר נוסף היו שקיות המכילות קנביס מיובש, ובשאר החדרים היה ציוד המשמש לגידול צמחי הקנביס ולתפעול המעבדה. במעבדה נבנו גם חדר אוכל, חדר רחצה ולינה על מנת לאפשר לשוהים בה לשהות במעבדה תקופה ממושכת. הכניסה למעבדה הייתה מוסתרת מתחת לגנרטור גדול הסמוך למשרדו של הנאשם.
5. כמו כן, לשם יצירת אקלים ותנאים מיטביים לגידול העציצים, צידו ואבזרו הנאשמים את המעבדה, בין היתר, בפרטים הבאים: 69 מאווררים, 24 מאיידים למזגן, שמונה מכשירים סופגי לחות, 281 מנורות לד, 13 מפוחי אוויר, שש רשתות ניפוי, מתקן לקליטת חומר, 122 רפלקטורים, 107 שנאים, עשר משאבות שישה מפוחים, דשן, ושתילי קנביס וכלי עבודה (להלן: "הציוד"). שווי הציוד במעבדה עמד על 1,000,985 ₪.
6. מערכות החשמל והמים של המעבדה חוברו למערכות החוה והנאשם שילם את צריכתם. במהלך הקמת המעבדה ולצורך תפעולה השוטף, הגיעו נאשמים 2 ו-3 והאחרים למעבדה וביצעו במעבדה פעולות שונות הנדרשות לגידול וייצור הסמים. הנאשמים, יחד עם אחרים, גידלו במעבדה סם מסוכן מסוג קנביס, במשקל כולל של 190 ק"ג נטו בשווי כ-14,000,000 ₪, נכון ליום 17.4.23 נטו (אשר לשווי הסם, כאמור, הנאשמים לא הודו בנסיבה זו, כפי שיפורט בהמשך). לשם הגעה למעבדה ועל מנת לשנע את הציוד אל המעבדה עשו הנאשמים שימוש, בין היתר, ברכב מסוג "רנו" ל"ז 4664852 וברכב מסוג "סקודה" ל"ז 45711802, שניהם בבעלותו של הנאשם ובכלי רכב נוספים של אחרים.
7. במעשים המתוארים לעיל, גידלו הנאשמים בצוותא חדא סם מסוכן מסוג קנביס, ללא היתר כדון, במעבדה. תסקירי שירות המבחן
8. מתסקיר שירות המבחן מיום 1.1.25 עולה, כי הנאשם בן 57, נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים, אשר טרם מעצרו לא עבד. הנאשם נולד בישראל ובהיותו בן 13 משפחתו היגרה לארצות הברית, שם חווה קשיים חברתיים ולימודיים. תואר, כי במהלך חייו הנאשם חווה חוסר יציבות מבחינה תעסוקתית, כמו גם מבחינת דיור והשכלה. הוא התגורר במדינות שונות, למד מספר מקצועות, אך לא השלים את לימודיו, ועבד בעבודות שונות, ביניהן כסוכן מכירות, יבואן ושף.

9. עוד מסר הנאשם, כי בגיל 15 החל שימוש בקנביס וב-LSD על בסיס יומי, כאשר לאורך השנים חלה החמרה באופן ובתדירות צריכת הסמים, ולפני מספר שנים החל לצרוך סמים מסוג קנביס באופן אינטנסיבי וחסר שליטה. לדבריו, בשנים האחרונות חווה משבר בזוגיות על רקע התמכרותו לסמים ומצוקה כלכלית. שירות המבחן ציין, כי עיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם מלמד שהוא נעדר עבר פלילי, אולם הנאשם מסר שבשנת 2006 נעצר בארצות הברית בגין עבירות מיסים, ונגזרו עליו 60 חודשי מאסר בפועל.
10. בהתייחסותו לעבירה בה הורשע נמסר, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על התנהלותו הבעייתית וחוצת הגבולות, אותה תלה בדפוסיו המרצים ובחוסר יכולתו להציב גבולות ברורים. זאת כשברקע לכך דימוי עצמי נמוך, קשיים רגשיים, כלכליים ואישיים, אשר לא טופלו ולא עובדו לאורך השנים. שירות המבחן התרשם, כי על מנת לפצות על קשיים רגשיים, הנאשם בחר להשתייך לחברה שולית ועבריינית, וצרך סמים באופן אינטנסיבי וחסר גבולות. אשר לתהליכים טיפוליים- הנאשם מסר שבעבר ערך מספר ניסיונות קצרים ולא ממוקדים אך התקשה להתמיד. במסגרת הליך זה הוא שהה החל מיום 18.10.23 בקהילה טיפולית לגמילה מסמים בשם "בית אביבה". מדיווח גורמי הקהילה, עלה שהנאשם משתף פעולה באופן מלא עם התהליך הטיפולי, הפסיק את ההתנהלות העבריינית וההתמכרותית ורכש כלים להתמודדות עם קשיים בצורה מפוכחת ואדפטיבית. הנאשם ביצע שינוי משמעותי בכל תחומי חייו, והציג יכולות תפקוד גבוהות. מבחינה חברתית, הוא מהווה דמות דומיננטית ומיטיבה בקהילה, ובמישור המשפחתי חלו שינויים חיוביים בקשריו עם אשתו וילדיו. הנאשם סיים את הטיפול בהצלחה, השתלב בדירת מעבר בבית שמש, וצפוי לסיים את שהותו בה ביום 18.1.25.
11. כמו כן, גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם ביטא מוטיבציה גבוהה לשינוי, וכי הוא מודע למחירים שהוא ומשפחתו שילמו בעקבות צריכת הסמים והשתייכותו לחברה שולית ובעייתית. לדעתם, בשלה העת לאפשר לנאשם לנהל חיים נורמטיביים ללא תלות בגבולות הקהילה הטיפולית, אולם נוכח דפוסיו המרצים ונטייתו לטשטש, סברו שיש צורך בהמשך ליווי של מעטפת טיפולית ובהמשך ליווי של שירות המבחן, שיכלול שילוב ביחידה להתמכרויות באזור מגוריו והשתתפות קבועה בקבוצת NA.
12. בכל הנוגע לגורמי סיכון בעניינו של הנאשם- שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל והתפתח בסביבה משפחתית נעדרת תמיכה וחום מצד הוריו; כי התנהלותו במהלך חייו אופיינה בחוסר יציבות במישורי חייו השונים; כי סיגל לעצמו התנהגות מרצה לצד קשיים בהצבת גבולות והשתייכות לחברה שולית ועבריינית; וכי צרך סמים באופן אינטנסיבי. לצד זאת, צוינו גורמי סיכוי לשיקום, כדלקמן: הנאשם עבר תהליך טיפולי משמעותי במסגרת הקהילה אשר הוביל לשינוי בכל תחומי חייו האישיים, התעסוקתיים והמשפחתיים; הוא לקח אחריות מלאה; חווה קושי במעצרו מאחורי סורג ובריח וההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע; ניכרים כוחות ליצור קשר מיטיב עם גורמי סמכות; הוא מכיר בצורך הטיפולי ומבטא מוטיבציה רבה; בעל יכולות תפקוד טובות; נמנע באופן מוחלט מצריכת חומרים משני תודעה מכל סוג שהוא.

13. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן סבר שאם יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ההליך השיקומי עלול לרדת לטמיון, וענישה זו לא תשקף את הדרך הטיפולית המשמעותית שהנאשם עבר בקהילה. לפיכך, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבול בדמות מאסר בעבודות שירות לצד ענישה מותנית, כך שיינתן מענה לשקלול גורמי הסיכון והסיכוי ויתאפשר המשך ההליך הטיפולי. על כן, הומלץ גם על הטלת צו מבחן למשך שנה אשר יישא אופי פיקוחי-מעקבי, ובמסגרתו הנאשם ישולב בקבוצות טיפול עצמי וביחידה לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו.
14. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, התבקש הממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם, וכן שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר מעודכן לאחר קבלת חוות הדעת.
15. מתסקיר שירות המבחן מיום 3.4.25 עולה, כי כיום שווה הנאשם בתנאי מעצר בית לילי בלבד, וכי מאז סיים את שלב ההוסטל עבר להתגורר עם אשתו בדירה שכורה בתל אביב, ומנהל סדר יום קפדני הכולל עבודה אינטנסיבית וחיי משפחה. כמו כן, הוא הופנה לטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות בעיר, בה הוא מוסר בדיקות לגילוי שרידי סם, אשר עד כה תוצאותיהן שליליות, וממתין לשילובו בטיפול קבוצתי. שירות המבחן מסר, כי ניכר שהנאשם ממשיך להשקיע את כוחותיו ומשאביו בשינוי התנהלותו בכל תחומי חייו. על כן, שירות המבחן שב והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות בדמות מאסר בעבודות שירות לצד ענישה מותנית, לצורך הרתעה עתידית, וכן על הטלת צו מבחן למשך שנה, אשר יישא אופי פיקוחי-מעקבי. שירות המבחן שב וציין, כי ענישה בדרך של מאסר בפועל עלולה לפגום בתהליך השיקום החיובי שאותו עבר הנאשם.
- חוות דעת הממונה על עבודות השירות
16. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 3.4.25 עולה, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.
- ראיות לעונש
17. ב"כ הצדדים לא הגישו ראיות לעונש.
- טיעוני הצדדים לעונש

18. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם היה חלק מהמיזם העברייני שבמסגרתו הוקמה מעבדת סמים מתוככמת שתוכננה במיוחד לצורך גידול סמים, תוך חפירה מתחת לאדמה ושימוש בבטון. לדבריו, חרף קביעת בית המשפט בעניינו של נאשם 3 לפיה נאשם 1 הוא בעל החלק הדומיננטי יותר בעבירה, הוא סבור כי שלושת הנאשמים שותפים באופן זהה, וכי אין בעובדה שנאשם 1 הוא בעלי השטח כדי לומר ששני הנאשמים הנוספים לא היו דומיננטיים. ב"כ המאשימה הדגיש, כי במעבדה נמצאו מוצרים רבים בשווי מיליוני שקלים, וגם הנאשם נהנה מהרווח. עוד הדגיש ב"כ המאשימה, כי הוא חולק על מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט בעניינו של נאשם 3 בהפנותו לערעור לבית המשפט העליון שהוגש על ידי המאשימה, שהיה תלוי ועומד באותה העת. לפיכך, עתר למתחם עונש הולם הנע בין 50 ל-80 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס העולה על 100,000 ₪.
19. אשר למיקום העונש של הנאשם בתוך המתחם, נטען כי אף שהנאשם נעדר עבר פלילי, הוא מסר שהורשע בעבירות מיסוי בארצות הברית ונידון לעונש של 60 חודשי מאסר בפועל, ויש לתת לכך משקל, גם אם מוגבל. עוד צוין, שהנאשם לקח אחריות, הודה וחסך זמן שיפוטי. ב"כ המאשימה התייחס גם להליך הטיפולי שעבר הנאשם, אך טען כי המניע למעשיו לא היה התמכרותו לסמים אלא מניע כלכלי בלבד. לכן לשיטתו, הנאשם לא עבר הליך שמלמד על סיכוי ממשי לשיקום כפי שמתחייב בחוק ובפסיקה, ואין מקום לחרוג בעניינו לקולה ממתחם העונש ההולם.
20. לאור כל האמור לעיל, ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 53 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, לצד מאסר מותנה וקנס העולה על 100,000 ₪. הודגש, כי על הקנס להיות גבוה מאוד, מפני שענישה כלכלית מסייעת בהרתעת היחיד והרבים.
21. מנגד, טען ב"כ הנאשם ביחס לנסיבות העבירה, כי הנאשם לא היה ראש הפירמדה והמעבדה הוקמה כחצי שנה לפני שהחלה מעורבותו בה. עוד טען, שלאור מצבו הכלכלי העגום של הנאשם, ברור שלא ממנו הגיעו מיליוני השקלים שהושקעו במעבדה לצורך הקמתה. ב"כ הנאשם ציין, שהנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה, עוד בשלב החקירה, כי הוא נעדר עבר פלילי, וכי עוד בשלב המעצר החל בהליך טיפולי משמעותי ביותר, ובמשך כשנה שהה בקהילה טיפולית סגורה ובהמשך בדירת מעבר בבית שמש. הוא התייחס גם ליתר נסיבותיו האישיות כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן, ובהן ילדותו והקשיים שחווה לאורך חייו, והוסיף שמדובר באדם לא צעיר אב לשלושה ילדים. לטענתו, לא ניתן לומר שהטיפול שעבר הנאשם אינו רלוונטי לעבירה, מפני שמצוקתו הכלכלית הושפעה מהשימוש בסמים.
22. ב"כ הנאשם הדגיש, כי חרף קביעת בית המשפט שעניינים של נאשמים 2 ו-3 זהה מבחינת עובדות כתב האישום, הרי שנסיבותיהם האישיות אינן דומות. בניגוד לנאשם 3 שלא השתחרר ממעצר בתיק זה, והוא צבר לחובתו עבר פלילי מכביד, הנאשם אדם מבוגר, נעדר עבר פלילי ועבר הליך טיפולי משמעותי ביותר. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה עצור תחילה למשך שישה חודשים, בהמשך שהה שנה וחצי בקהילה טיפולית בתנאים סגורים לחלוטין, למעט ביקורים פעמיים בחודש, בתנאים שהם קשים יותר מאשר בבית הסוהר. כמו כן, נטען כי מעורב נוסף בפרשה הורשע בגין אותן עובדות, אך בעבירה של סיוע וריצה עונש של 3.5 חודשי מאסר בלבד.
23. לאור כל האמור לעיל, טען ב"כ הנאשם שהמלצת שירות המבחן אינה מקלה מדי אלא מאזנת נכונה בין השיקולים השונים ולוקחת בחשבון את ההליך הטיפולי-שיקומי המשמעותי שעבר. לכן, הוא ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

24. הנאשם בדבריו האחרונים אמר, שבעברו היה שקוע בסמים ומצוקתו הכלכלית הובילה אותו לבצע את העבירה. הנאשם הביע צער, לקח אחריות למעשיו ואמר שהוא מתבייש בהם. עם זאת, לדבריו, כיום הוא עבר תהליך משמעותי בקהילה הטיפולית, התנקה מסמים, ואף עובד בתור סו-שף במסעדה ונהנה מעבודתו. הנאשם הוסיף, שהוא מעוניין לבלות את זמנו עם משפחתו, והבטיח שהתחיל דרך חדשה ולא יחזור על מעשיו.
- דיון והכרעה
25. על פי סעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
26. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הוא בראש ובראשונה בריאות הציבור, וכן ההגנה על שלום הציבור וביטחונו מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה מגידול הסמים.
27. בתי המשפט הדגישו לא אחת את הצורך במיגור עבירות אלה וזאת בכל שלבי הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. העבירה של גידול והפקת סם מגלמת בתוכה חומרה יתרה בשים לב לכך שבביצועה יש משום יצור, יש מאין, שרשרת חדשה של הפצת הסם שבסופה יגיעו לצרכני סמים חדשים. תופעת המעבדות או המשתלות לגידול סמים הפכה בשנים האחרונות לתופעה נפוצה, אשר טמון בחובה פוטנציאל נזק רב, בשל החשש שהסם אשר גדל במקום יתגלגל לשוק הסמים, לגורמים עבריינים ומשם לציבור.
28. העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירת גידול סם מסוכן עונש מאסר של עד 20 שנה, מלמדת על כך שמדובר בערך חברתי ממעלה ראשונה. בית המשפט העליון חוזר ועומד על החומרה הטמונה בעבירות הקשורות בסמים והנזק הרב אשר הן גורמות לחברה כפי שהדבר בא לביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין. כך למשל בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10) נאמר:
- "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד" (שם, בפסקה 10, וראו גם, ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 24.7.2011); ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.6.2011); ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 3.5.2010) (שם בפסקה 10).

29. בפסיקה אף הודגש, כי אין בכך שמדובר בסם מסוג קנבוס או בסוגי סמים הנחשבים "קלים" כדי להקל בחומרת העבירות: "סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (ע"פ 2596/18 כפיר זנגורי נ' מדינת ישראל, פס' 8 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית (12.08.18)).

30. אשר למדיניות הענישה- הפסיקה מבחינה בין המקרים השונים בהתחשב בכמות הסם שנתפסה, סוג הסם, טיב המעבדה ומשך פעולתה וכן מידת מעורבותו של הנאשם בגידול או עבירות קשורות נוספות בהן הואשם. להלן אביא פסיקה מאירועים דומים, כדלהלן:

א. בע"פ 6718/23 שמעון דהן נ' מדינת ישראל (18.3.25), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו, בביצוע בצוותא של עבירות של ייצור, הכנה והספקה של סמים מסוכנים, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, נטילת חשמל והחזקת כלים. המערער שכר שתי דירות בהן החזיק עם אחר מעבדות, ובהן ציוד מתקדם לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס. במעבדות אלה הם גידלו והחזיקו סם במשקל כולל של כ-76 ק"ג והחזיקו כלים להכנתו. לצורך תפעול המעבדה, הם חיברו את המעבדות לחשמל באופן בלתי חוקי ונטלו חשמל בשווי של למעלה מ-50,000 ש"ח מבלי לשלם עבורו. בית המשם המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 28 ל-50 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של המערער והעמיד את עונשו על 15 חודשי מאסר בפועל. זאת לאור חלקו בביצוע העבירות לעומת האחר, וכן לאור התרשמות שירות המבחן בנוגע לסיכויי שיקומו.

ב. בע"פ 5630/22 מיכאל קניובסקי נ' מדינת ישראל (2.2.23), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, ונטילת חשמל שלא כדין. המערער הקים מעבדה לגידול והפקת סם מסוכן מסוג קנבוס במחסן של דירה ששכר, גידל והחזיק 215 שתילים במשקל כולל של 100 ק"ג נטו במשך כחודשיים. המעבדה כללה ציוד רב והמערער אף נטל חשמל של הבניין באופן לא חוקי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-54 חודשי מאסר, וגזר על המערער עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ג. בע"פ 3398/22 ניתאי גמליאל נ' מדינת ישראל (17.7.22), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים וגניבת חשמל. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכך ששכר דירה במשך כחצי שנה, צייד אותה באביזרים וכלים שונים וגידל בה סם מסוכן מסוג קנבוס. בדירה נמצאו 202 שתילים של הסם האמור במשקל של כ-65 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי גזר 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכן ענישה נלווית ובה קנס בסך 10,000 ₪ וכן חויב בתשלום 21,072 ₪ לחברת החשמל, כשווי החשמל שגנב. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ד. בע"פ 2139/22 שלום ג'נאח ואח' נ' מדינת ישראל (14.7.22), נדון עניינם של שישה מערערים שהורשעו על פי הודאתם בהסדר טיעון. מערערים 1-4 ו-6 הורשעו בעבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקה של סמים, ואילו מערער 5 הורשע בעבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים וגניבה בנסיבות מחמירות. המערער 5 שכר מחסן גדול בו הקים מעבדה לגידול קנבוס, שכללה חללים נפרדים וציוד. המערערים סייעו בהקמת מעבדת סמים ובתפעולה השוטף, כאשר בתקופה בה פעלה המעבדה נעשה שימוש בחשמל ללא רשות. במעבדה נמצא סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 83.485 ק"ג נטו ששווי הוא 4,124,250 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם למערער 5 הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וליתר המערערים מתחם הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל. על מערער 1 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל; על מערער 2 נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל; על מערער 3 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל; על מערער 4 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל; ועל מערער 6 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הושתו עליהם מאסרים על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. על מערער 5 נגזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעורים בעניינם של מערערים 2 ו-4-6, אך ביחס למערערים 1 ו-3, נוכח התקדמותם בפן הטיפולי-שיקומי, הקל בעונשם והם נדונו ל-9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות חלף עונש המאסר שהוטל עליהם.

ה. בע"פ 1517/22 גבריאלי בן-הרוש נ' מדינת ישראל (19.5.22), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים ונטילת חשמל. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכך שבמשך כשלושה חודשים, עשה שימוש במכולה הנמצאת על שטח חקלאי בבעלותו של אדם אחר, שהייתה סמוך למקום מגוריו, לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס, וכן עשה שימוש במכולה נוספת סמוכה לצורך אחסנת ציוד הדרוש לגידול הסם. בנוסף, נטל הנאשם חשמל במרמה לצורך גידול הסם, בעלות כוללת של 8,817.35 ₪. הנאשם החזיק במכולת הגידול 108 שתילים של קנבוס במשקל כולל של 77.58 קילוגרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 23 ל-48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ו. בע"פ 6489/20 ולדיסלב פוקלונסקי נ' מדינת ישראל (8.4.21), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים. המערער שכר בית לצורך הקמת מעבדה לגידול סמים ורכש ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים. הוא גידל והחזיק במעבדה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-100 ק"ג נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ז. בע"פ 871/20 אברהם אברג'יל נ' מדינת ישראל (30.3.20), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, כי הקים בדירה מעבדה לגידול סמים מסוג קנבוס שפעלה במשך כשלושה חודשים, ולשם כך צייד את הדירה בכלים ובאביזרים שונים. החל ממועד הקמת המעבדה ועד ליום מעצרו, גידל הנאשם בדירה מאות שתילים של סם מסוג קנבוס שהגיעו למשקל של 80 קילוגרם. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש של 27 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-46 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וגזר עליו עונש של 26 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית הכוללת קנס בסך של 20,000 ₪. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ח. בע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.18), נדון עניינו של מי שהורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. המערער הקים מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס במספר חדרים בדירה בחזקתו. המעבדה הכילה ציוד טכני רב. בדירה נמצאו סמים מסוג קנבוס במשקל של 76.85 קילוגרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל תוך שנתן משקל לנסיבותיו האישיות. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ט. בע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.18), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט, וייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים. המערער הקים יחד עם אחר, אשר שכר עבורו יחידת גג גדולה, מעבד לגידול קנבוס. במעבדה נתפסו 137.6 ק"ג של סם מסוג קנבוס, כאשר הנאשם תחילה לא פתח לשוטרים את דלת הדירה והזהיר את האחר מבואם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 36 ל-56 חודשי מאסר, אך נוכח סיכוי ממשי לשיקום העמיד את העונש על 26 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪. בית המשפט העליון דחה הן את ערעור המערער הן את ערעור המדינה.

י. בת"פ 14553-12-23 (מחוזי באר שבע) מדינת ישראל נ' טמרו דסטה (19.5.24), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של הכנה, ייצור והפקה של סמים מסוכנים, החזקה של סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל בניגוד לחוק. הנאשם שכר וילה אותה הכשיר כמקום לגידול סם, תוך יצירת חיבור פיראטי לחשמל בווילה. בעת תפיסת המעבדה נמצאו בשישה חדרים בווילה כ-700 שתילי סם מסוג קנביס במשקל כולל של 180 ק"ג נטו אותם גידל הנאשם, וכן נתפס שק שהכיל סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 7.48 ק"ג. הנזק שנגרם לחברת החשמל נאמד בסך כולל של 99,717.18 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 28 ל-48 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪ לחברת החשמל.

יא. בת"פ 20638-04-22 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' גריגורי שפירא (25.3.24), נדון עניינו של מי שהורשע, על פי הודאתו בהסדר טיעון, בעבירות של גידול סם מסוכן ונטילת חשמל. הנאשם שכר דירה ובה הקים מעבדה לגידול סמים מסוג קנבוס, ולשם כך צייד את הדירה בציוד וביצע שינויים במערכת החשמל ונטל אותו ללא רשות, בסכום שלא פחת מ-20,000 ש"ח. בעת תפיסת המעבדה, כחמישה חודשים לאחר שהנאשם שכר את הדירה, נמצאו בה עשרות שתילי קנבוס בשלבי גדילה והפקה שונים במשקל כולל של 122.7 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל-55 חודשי מאסר בפועל, אך נוכח שיקולי שיקום, סטה לקולה מהמתחם וגזר עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס בסך 4,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪ לחברת החשמל. יב. בת"פ (מחוזי ירושלים) 8066-09-21 מדינת ישראל נ' נאור מימון (20.7.23), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת חצרים לשם הכנת סם, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכך שהקים מעבדה לגידול צמחי קנאביס בבית אותו שכר, במשך כארבעה חודשים. הנאשם הכניס לבית ציוד בהיקף נרחב, וכן חיבר את הבית באופן פיראטי לחשמל וגנב חשמל בשווי של 73,714 ₪. בסך הכל הנאשם גידל והחזיק בבית 250 שתילים במשקל כולל של 80 קילוגרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי נוכח שיקולי שיקום, סטה לקולה מהמתחם וגזר עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי. על גזר דין זה הוגש ערעור מטעם הנאשם לבית המשפט העליון, הקבוע ליום 19.1.25.

יג. בת"פ (מחוזי מרכז) 25458-11-18 מדינת ישראל נ' ארז אליאב (19.9.19), נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת חצרים לשם הכנת סם, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכך שהקים מעבדה לגידול צמחי קנאביס בבית אותו שכר, במשך כשלושה חודשים. הנאשם הכניס לדירה ציוד בהיקף נרחב, וכן חיבר את הבית באופן פיראטי לחשמל וגנב חשמל בשווי של 37,572.02 ₪. בסך הכל הנאשם גידל והחזיק בבית 768 שתילים במשקל כולל של 80.3 קילוגרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 22 ל-46 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וגזר על הנאשם 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 36,000 ₪ והורה על חילוט הרכוש שנתפס.

31. מבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה- כפי שכבר ציינתי בגזר דינו של נאשם 3, מדובר בעבירה מתוכננת היטב. הנאשמים ושותפיהם השקיעו מיליוני שקלים בהקמת המעבדה, אשר כללה חפירה מתחת לאדמה, יציקת בטון ובנייתם של שמונה חדרים, בהם אוכסנו שתילי הקנאביס והציוד הרב, וכן נבנו במקום חדרי אוכל, רחצה ולינה שיאפשרו שהות ממושכת ומקסום פוטנציאל הייצור. אשר לחלקו היחסי של הנאשם, שקלתי כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, שהרוח החיה והדומיננטית בעבירה היה נאשם 1, אשר השטח שתחתיו נבנתה המעבדה הייתה תחת אחזקתו, הוא שילם את צריכת המים והחשמל שנדרשו להקמתה ולתפעולה, והוא גם היה בעליהם של שניים מכלי הרכב שבהם השתמשו הנאשמים. מנגד, עולה כי חלקו של הנאשם הסתכם בכך שבמהלך הקמת המעבדה ולצורך תפעולה השוטף, הוא הגיע למעבדה, כמו גם נאשם 3 והאחרים, וביצע במעבדה פעולות שונות הנדרשות לגידול וייצור הסמים.

32. הוספתי ושקלתי, כי הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי ביותר, שכן מדובר במעבדה גדולה, שנמצאו בה סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל רב מאוד של 190 ק"ג, אשר אילו היו מופצים בציבור היו עלולים להסב נזק רב לבריאותו הפיזית והנפשית של הציבור. כמו כן, אלמלא התגלתה המעבדה הרי שהנאשמים היו ממשיכים לייצר בה עוד ועוד כמויות גדולות של סמים. אשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, מעובדות כתב האישום המתוקן לא ניתן לדעת האם חלק מהסמים שיוצרו במעבדה כבר הספיקו לצאת ממנה ולהימכר ברבים ובאיזה סדר גודל, אך נוכח העובדה שהמעבדה הוקמה כמספר חודשים בטרם התגלתה, נראה כי גם אם נגרם נזק כאמור, הוא אינו במידה גבוהה באופן יחסי. ועוד יצוין, כאמור, כי מדובר בסמים בשווי של מיליוני שקלים.
33. אשר לסוגיית האחידות בענישה- אני סבורה, כאמור, כי חלקו של הנאשם נמוך באופן משמעותי מזה של נאשם 1. כפי שצוין בגזר דינו של נאשם 3, על פי כתב האישום המתוקן, חלקם של הנאשם ונאשם 3 זהה, ומתמחה בעבודתם במעבדה, ללא פירוט איזה פעולות ביצעו ומהו הרווח הכספי האישי לו זכו מפועלם. כמו כן, מעיון בכתב האישום המתוקן בעניינו של מר יהודה אליו התייחס ב"כ הנאשם, ואשר כאמור לעיל, הוגש במסגרת הליך נפרד, עולה כי גם מעשיו דומים יותר לאלה של הנאשם, שכן נכתב שגם הוא "גידל במעבדה סם מסוג קנביס". אמנם, מדובר בהליך נפרד מזה של הנאשמים, ובהסדר טיעון סגור, בו יוחסה למר יהודה עבירת סיוע בלבד, לטענת ב"כ המאשימה נוכח קשיים ראייניים ספציפיים בעניינו. עם זאת, מאחר שמדובר בכתב אישום שהוא למעשה זהה לזה שבעניינו, ושמדובר באותה המעבדה ובאותו אירוע, יש לקחת בחשבון במסגרת גזירת העונש שיוטל על הנאשם, גם את גזר הדין בעניינו של מר יהודה, אך המשקל שניתן לו הוא מוגבל, בשים לב לנסיבות כריתת הסדר הטיעון בעניינו.
34. לאור כל זאת ובשים לב לענישה הנוהגת, וכן לחלקו בביצוע העבירה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, בדומה למתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של נאשם 3 בו לא התערב בית המשפט העליון, נע בין עונש של 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד ל-54 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. העונש המתאים
35. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- נתתי דעתי לכך שמדובר באדם מבוגר בן 57, נשוי ואב לשלושה ילדים בגירים, שלקח אחריות למעשיו, שיתף פעולה עם הרשויות עוד בעת חקירתו, והודאתו במסגרת הסדר הטיעון הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. עוד שקלתי, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. אמנם, הנאשם מסר לשירות המבחן שהוא הורשע בשנת 2006 בעבירות מיסוי ונידון לעונש של 60 חודשי מאסר בפועל, ברם, לא הובא בעניין זה כל מסמך רשמי המפרט את הדברים, וממילא מדובר בעבירה שאינה ממין העניין וחלפו כעשרים שנה מעת הרשעתו, כך שעברו התיישן. מכאן, שלא מצאתי שיש לתת לכך משקל משמעותי בנסיבות העניין. הבאתי בחשבון גם את התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם חווה קשיים לא מעטים בתקופת ילדותו ובגרותו, אשר לוו בחוסר יציבות ובהתמכרות לסמים שהובילו למצוקה כלכלית, אשר הייתה המניע המרכזי לביצוע העבירה דנן. כמו כן, התחשבתי גם בהליך הטיפולי-שיקומי המשמעותי שעבר הנאשם, אשר במסגרתו הנאשם נגמל לחלוטין משימוש בסמים, רכש כלים להתמודדות עם אתגרים שונים ואף החל לעבוד. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, וכי רצונו בשינוי מעמיק ולשקם את הקשר עם משפחתו. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי שיסייע לו. הנאשם אכן עשה כן בהשתלבותו במסגרות כפי שיפרוט בהמשך, וכן שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא. עולה, כי הנאשם התקדם מאוד בטיפול והשלים את שלביו העיקריים, אם כי הוא עודנו זקוק להמשך טיפול.

36. כמו כן, הנאשם שהה במעצר ממש במשך 6 חודשים, בהמשך השתלב בקהילה הטיפולית "בית אביבה" בתאריך 18.10.23. מדובר בקהילה טיפולית סגורה והנאשם שהה שם במשך שנה בתנאים מגבילים קשים. בסיום הטיפול בקהילה הסגורה, ביום 18.10.24 השתלב בדירת מעבר בבית שמש, וסיים את השהות שם ביום 18.1.25. כיום הוא שוהה במעצר בית לילי בלבד, ומתגורר בתל אביב, שם הופנה לטיפול ביחידה להתמכרויות. הוא טרם שולב בטיפול קבוצתי, אך הוא מוסר בדיקות לאיתור סם, ועד כה תוצאותיהן שליליות. מעצרו לתקופה לא מבטלת של הנאשם, תקופה בה לא היה זכאי להקלות להם זוכים מי שהם במעמד של אסיר, גם הם מהווים נסיבה לקולה. בנוסף, גם תקופת הטיפול הארוכה אותה עבר הנאשם, מהווה גם היא שיקול משמעותי לקולה, שכן במשך חודשים ארוכים הטיפול היה במסגרת בה התנאים המגבילים מחמירים וקרובים לתנאי מעצר. חריגה ממתחם העונש ההולם

37. המחוקק קבע בסעיף 40 לחוק, כי אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, יכול בית המשפט לקבוע, כי העונש שיטל עליו יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום. בשונה משיקולי הגנה על הציבור בסעיף 40 לחוק המאפשרים חריגה שאין בה משום החמרה ניכרת ממתחם העונש ההולם, המחוקק לא הגביל את שיעור החריגה ממתחם העונש ההולם כאשר מדובר בשיקולי שיקום, אף כאשר מדובר במעשים ובאשם בעלי חומרה יתרה. מכאן, שהמחוקק ראה לנגד עיניו שגם במקרים בהם עקרון ההלימה מחייב הטלת עונש מאסר משמעותי, ישנן נסיבות שבהן שיקולי שיקום יכריעו את הכף, וזאת מבלי לגרוע מחומרת המעשה והעונש ההולם שראוי היה לגזור בגינו. אני סבורה שהמקרה דנן נכנס בגדר חריג זה, ואין בכך ששיקולי השיקום קיבלו משקל מכריע בבואי לגזור את דינו של הנאשם, כדי להמעיט מחומרת מעשיו.

38. בענייניו, מדובר במי שעבר הליך שיקום משמעותי. הנאשם, אשר לאורך חייו השתמש באינטנסיביות בסמים באופן שהשפיע לרעה על מצבו המשפחתי, החברתי, התעסוקתי והכלכלי, ואשר ניסיונות שעשה בעבר כדי להתמודד עם קשייו כשלו, הצליח להתגייס לתוכנית טיפולית-שיקומית במסגרת סגורה. הנאשם שהה משך שנה וחצי בקהילה טיפולית לגמילה מסמים, ומדיווח גורמי הטיפול בה, עולה כי הוא עשה שינוי גדול מאוד בחייו. הוא עבר בהצלחה את שלבי הטיפול השונים, נגמל מההתמכרות לסמים, הפסיק את התנהלותו העבריינית ורכש כלים להתמודד נכונה עם אתגרים. הנאשם גם שיפר את קשריו עם בני משפחתו, ומצא עבודה שהוא מפיק ממנה סיפוק רב. אמנם, דרכו של הנאשם לשיקום עוד לא הסתיימה, ושירות המבחן ממליץ להמשיך ללוותו במשך תקופה נוספת, ולשלב ביחידה להתמכרויות באזור מגוריו. ברם, דומני כי כבר בשלב זה קיימות אינדיקציות חזקות לכך שקיים סיכוי של ממש לכך שהנאשם ישתקם.

39. אשר על כן, החלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולהסתפק בעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים מרתיעים צופי פני עתיד, קנס וצו מבחן, וזאת נוכח כבדת הדרך המשמעותית אותה עבר הנאשם. כלל הגורמים הטיפוליים שליוו את הנאשם במשך תקופה ארוכה של למעלה משנה וחצי התרשמו כי הוא עבר תהליך משמעותי. דומה, שהנאשם עלה על מסלול חיים נורמטיבי, וכי הוא מגלה רצינות ומוטיבציה גבוהה להתמיד בכך, ולא לחזור לאורח חיים עברייני. כפי שציין שירות המבחן, שליחתו למאסר עלולה להוריד לטמיון את ההליך השיקומי, ולפגוע באופן משמעותי בהליך השיקום ובהשתלבותו בחברה. על כן, סבורתי, שעל בית המשפט להושיט לו יד מעודדת להתמיד בדרך זו.
40. דומה, כי גם האינטרס הציבורי יצא נשכר אם הנאשם יתפקד כאזרח מן השורה ותינתן לו ההזדמנות להמשיך במסלול בו השתלב, מבלי לשלוח אותו אל בין כותלי בית האסורים. לצד זאת, יינתן מענה, ולו חלקי, לצורך בהרתעת היחיד להרתעת הרבים ולשיקולי הלימה, בכך שהחריגה ממתם העונש ההולם לא תהיה ניכרת. לתוצאה זו הגעתי, בהתחשב בתקופה של שישה חודשים בהם שהה הנאשם בין כותלי בית הסוהר, בצירוף השתתפות עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית. בנוסף יודגש, כי אם הנאשם לא יתמיד בהליך השיקום, ויפר את צו המבחן, בית משפט יוכל לגזור את דינו מחדש ולתת את מלוא המשקל לשיקולים אלה.
41. לפיכך, נוכח גילו המבוגר של הנאשם, שהוא נעדר עבר פלילי ולא חזר לסורו בשנתיים מאז נפתחה החקירה בעניינו, העובדה שלקח אחריות למעשיו והביע חרטה כנה עליהם, ובמיוחד, נוכח התהליך הטיפולי-שיקומי המשמעותי שעבר, לצד חלקו היחסי בעבירה, אני סבורה כי יהיה זה נכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אשר עלול להסיג לאחור את ההישגים הטיפוליים והשיקומיים שהושגו. חלף זאת, הנאשם ירצה מאסר בדרך של עבודות שירות למשך התקופה המרבית הקבועה בחוק, מבלי שינוכו ימי מעצרו. כמו כן, לצד מאסר על תנאי מרתיע, וכפי שקבע בית המשפט העליון בעניינו של נאשם 3 יש להטיל קנס בשל המניע הכלכלי של העבירה. מאחר שחלקם של נאשמים 3 ו-2 דומה, מצאתי להטיל קנס זהה לזה שהוטל במסגרת פסק הדין של בית המשפט העליון.
42. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם עונש, כדלהלן:
- א. 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם ירצה עונש זה ב"מועדון היימס לאזרח הוותיק תל אביב" בכתובת שדרות חכמי ישראל 79, תל אביב-יפו, החל מיום 9.6.25. הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי השירות הוא עלול לרצות עונש זה במאסר ממש. אשר להיקף השעות הם בהתאם לאמור בחוות הדעת.
- ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר צו המבחן עונשו ייגזר מחדש.
- ה. קנס בסך 100,000 ₪ או ארבעה חודשי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.25 ובכל האחד לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ה, 06 אפריל 2025, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.